

[Krag.]

lyder, at sende Rigsdagen hjem i Løbet af et Par Dage, thi saa vil der jo ikke blive Tid og Lejlighed til at føre en Forhandling om dette betydningsfulde Spørgsmaal til Ende.

Som sagt, hvad Enkeltheder i dette Lovforslag angaar, skal jeg ikke komme ind paa en Drøftelse af de Modsætninger, som er kommet frem baade under den offentlige Forhandling og under Forhandlingerne i Fællesudvalgets Underudvalg. Jeg skal blot sige, at den Hjælp, der herigennem ydes Landbruget, er i Virkeligheden paa faa Øre nær, kan jeg sige, for den enkelte Debitor ganske den samme som den, det gennem det oprindelige indenrigsministerielle Forslag var tilsigtet at yde Erhvervene. Det er jo rigtigt, naar man siger, at til Trods for, at der er indført en Rentebestemmelse, hvorefter der skal svares 4 pCt. Rente fra Udløbet af det tredje Aar efter Lovens Gennemførelse af Statsbidraget til Ydelsens Nedsættelse og de for de første tre Aar godskrevne Renter, saa kan et Tab indtræde. 4 pCt. kan Staten næppe laane til, men det viser jo netop Urimeligheden af den Tro, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen indtil i Dag har været hildet i, og som han formodentlig fortsat vil være hildet i, nemlig at en Rentesaenkningspolitik gennemføres, blot ved at man i en Lov sætter $3\frac{1}{2}$ pCt., en Procentsats, som paa det store Laanemarked, Realkreditte repræsenterer, overhovedet ikke kan eller vil blive respekteret.

Det ærede Medlem mente, at naar vi har formet Forslaget saaledes, som vi har det, saa maatte det være Udtryk for, at vi var af den Opfattelse, at naar de tre Aar var gaaet, saa vilde Landbruget være i Stand til at bære en større Gældsbyrde end i Øjeblikket. Ja, hvis det kan antages at være vor Opfattelse, saa maa det vel ogsaa have været den højtærede Indenrigsministers Opfattelse, da han fremsatte sit Ændringsforslag i Landstinget, for det var jo Udtryk for ganske det samme, det gik jo lige saa vel som det her foreliggende Forslag ud paa at kræve, at efter Gældsperiodens Udløb skulde de Ydelser, for hvilke der her er givet Henstand, tilbagebetales. Men det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen maa ikke glemme, at ved den Behandling, som er foregaaet her i den høje Rigsdag, er, ikke mindst paa Grund af Landbrugsministerens stædige Fastholden ved afgørende Punkter i Saneeringsforslaget, dette fjernet af denne Lovgivning, saaledes at det Resultat, der her foreligger, ikke har den Tilknytning, som vi har ønsket at give det, til den Saneringsord-

ning, som jeg nu saa kraftigt har appelleret til den høje Regering om at søge gennemført. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen siger, at naar vi har villet gøre det Statsbidrag, der her er Tale om, til Nedsættelse af den aarlige Ydelse i tre Aar til et Laan, som skal forrentes, er det, fordi vi har villet undgaa at udskrive Skat paa høje Indkomster og Formuer. Det siger det ærede Medlem, efter at det har vist sig, at der er store og meget omfattende og betydningsfulde Opgaver, hvis Løsning nødvendigvis Optræder af store nye Skatter baade paa Indkomster og Merindkomster, og efter at vi fra Venstres Side i Landstinget har stillet Forslag om at løse disse omfattende Opgaver for Kommunernes Vedkommende ved Udskrivning af en Merindkomstskat. Saa staar det ærede Medlem her og fortæller, at vi har villet gøre det hele til en Laanetransaktion fra Statens Side for at undgaa at udskrive saadanne Skatter! Ja, man maa jo være skabt saa trekantet i saadanne Spørgsmaal, som det ærede Medlem er det, for at kunne fremsætte saadanne Udtalelser.

Jeg har gentagende peget paa, at der er saamænd Opgaver nok, der i den kommende Tid vil kræve Skatteudskrivninger. Her er Tale om Laan til de Landbrugere, som ønsker det, og Laan, som er saaledes pantsikrede, at Risikoen for synderligt Tab paa disse Laan er minimal, og det er derfor ganske naturligt, at Opgaven løses saaledes som her angivet, ved Poster paa Finanslovens § 26, men i øvrigt har vi fra vor Side tilbudt, saafremt Regeringen maatte ønske det, at eventuelle Tab og de direkte Tilskud, der kan blive Tale om, f. Eks. til Genskabelse af Husmandskreditforeningernes Reservefond, af Regeringen kan søges afholdt paa de aarlige Finanslove, men det har man afvist, det ønskede Regeringen ikke; skulde der i det hele taget udstedes Statsobligationer til Dækning af de Laan, der her er Tale om, ønskede man saavel Laan som Tilskud dækket ad samme Vej. I øvrigt har vi tilladt os at pege paa, at der jo findes en Konverteringsafgiftsfond, som rummer ca. 1 Mill. Kr., og som det vilde have været ganske naturligt at anvende til Støtte for de Kreditforeninger, der paa Grund af de dobbeltmøntede Obligationer er kommet i en vis vanskelig Stilling. Regeringen har henvist til, at man har anvendt dette Beløb paa anden Maade, hvad der altsaa vil sige, at den Konverteringsafgift, som Bygrundejerne har betalt for den opnaede Konvertering, er gaaet ind i Statskassen som en almindelig Statsindtægt, hvad der ingenlunde paa noget Tidspunkt